

سخن سردبیر

در جهان معاصر پرداختن به مطالعات تطبیقی با هدف درک تحولات، نوآوری‌ها و راهبردهای آموزش و پرورش کشورهای مختلف جهان، یکی از مهمترین رویکردهای جهانی‌شدن است. این امر از این حقیقت ناشی می‌شود که مطالعات تطبیقی ادراک ما را از پدیده‌های آموزشی فراتر از مرزهای ملی رهنمون و نگاه و اندیشه سیاست‌گذاران آموزشی را به فراسوی معطوف می‌کنند. نکته دیگر اینکه، وجود چالش‌ها و مسائل مشترک در آموزش و پرورش کشورها در جهان، الزام به تبادل تجربیات با رویکرد مطالعات تطبیقی را به ضرورتی انکارناپذیر تبدیل کرده است. همین امر باعث شده است تا کشورهای زیادی به مدد دانش مطالعات تطبیقی، در دهه‌های اخیر بتوانند مسیر توسعه پایدار را با سرعت بیشتر و در زمان کمتری طی کنند. علاوه بر اینها، این شاخه از دانش که از ماهیتی میان‌رشته‌ای و ویژگی انعطاف‌پذیر برخوردار است، به برنامه‌ریزان آموزشی کمک می‌کند تا بین‌المللی بیندیشند و محلی عمل کنند. نکته پایانی اینکه، این حوزه از علم به ما یاد می‌دهد که سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان آموزشی در سایر کشورها چگونه به حل چالش‌ها و مسائل آموزشی می‌پردازند، و جوه افتراق و اشتراک نظام‌های آموزشی کدامند و از این تجربیات چگونه می‌توان به نحو مطلوب در حل چالش‌ها و مسائل آموزش و پرورش خود کمک گرفت. با وجود اهمیت و ضرورت انکارناپذیر مطالعات تطبیقی، شواهد نشان می‌دهد کتاب‌ها، فصلنامه‌ها، نشریه‌ها و مقالات اندکی در این زمینه وجود دارد. در این راستا، انتشار اولین شماره دوفصلنامه مطالعات تطبیقی تربیت معلم (کاوش‌نامه بین‌الملل) را که حاصل همکاری معاونت محترم پژوهش، مدیر مسئول و تلاش مجدانه سایر عزیزان است، حضور همه همکاران عزیز، فرهیخته و علاقه‌مندان تقدیم می‌دارم. انتشار اولین شماره هرچند کمی با تأخیر، مصادف با هفته پژوهش شده است. این حسن تصادف را به فال نیک می‌گیریم، بیشتر از این جهت که این نهال نوپای علمی با حضور در خیل فراوان فصلنامه‌ها و نشریه‌های دانشگاه فرهنگیان که طی حیات کوتاه ده‌ساله خود رشد کمی و توسعه کیفی قابل ملاحظه‌ای داشته‌اند که این خود نشان از اراده راسخ دانشگاه فرهنگیان در تلاش برای دستیابی به مرجعیت علمی و عملی در حوزه تربیت معلم است، بتواند بخشی از هویت دانشگاه تربیت معلم فرهنگیان را به جامعه علمی و دانشگاهی داخل و خارج کشور معرفی کند.

امید است به مدد لطف بیکران حضرت حق تعالی، مساعدت و همکاری دانش‌پژوهان و علاقه‌مندان به این شاخه از معرفت بشری در آینده نزدیک شاهد رشد و توسعه این دوفصلنامه باشیم و بتوانیم بخشی از این خلاء موجود را پر کنیم. در پایان، فرصت را مغتم شمرده و از همه اساتید و پژوهشگران محترم در حیطه آموزش و پرورش و تربیت معلم برای ارسال نتایج و پژوهش‌های خود به منظور چاپ در این دوفصلنامه دعوت به عمل می‌آید و از همه نویسندگان و خوانندگان فرهیخته دعوت می‌کنم در شماره‌های بعد همراه و هم‌اندیشه ما باشند و نظراتشان را در ارتقای این دوفصلنامه در اختیار ما قرار دهند.

با احترام وادب

خسرو نظری